

odliczeniu i uzależniając zastosowanie uproszczonych przepisów od warunku niewykazywania tego podatku na fakturach lub dokumentach uznawanych za faktury, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 18 ust. 1 lit. a) i ust. 2 oraz art. 22 ust. 3 — 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — NV Raverco (C—129/05) i Coxon & Chatterton Ltd (C—130/05) przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawy połączone C-129/05 i C-130/05) (¹)

(Dyrektywa 97/78/WE — Rozporządzenie (EWG) nr 2377/90 — Kontrola weterynaryjna — Produkty pochodzące z państw trzecich — Odesłanie produktów niespełniających warunków przywozu — Przejęcie i zniszczenie)

(2006/C 294/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: NV Raverco, Coxon & Chatterton Ltd

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 17 ust. 2, art. 22 ust. 2 oraz załącznika I dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24, str. 9) — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości

weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 224, str. 1) — Kontrole weterynaryjne — Odesłanie produktów niespełniających warunków przywozu — Przejęcie i zniszczenie — Ochrona interesów państw trzecich nawet przy braku interesu wspólnotowego

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że okoliczność sprzeciwiająca się odesłaniu partii towaru, która nie spełnia warunków przywozu, polega na niespełnieniu warunków wspólnotowych.

2) Artykuł 22 ust. 2 dyrektywy 97/78 w związku z art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego należy interpretować w ten sposób, że nakazuje on właściwym władzom obligatoryjne przejęcie i zniszczenie produktów, w odniesieniu do których, w następstwie kontroli weterynaryjnych przeprowadzonych na podstawie tej dyrektywy, stwierdzono, że zawierają one substancje figurujące w załączniku IV przywołanego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt — Austria) — Amalia Valesko przeciwko Zollamt Klagenfurt

(Sprawa C-140/05) (¹)

(Akt o przystąpieniu do Unii Europejskiej — Przepisy przejściowe — Załącznik XIII — Podatki — Papierosy pochodzące ze Słowenii — Wprowadzenie na terytorium austriackie w osobistym bagażu podróżujących — Ograniczenie zwolnienia z podatku akcyzowego do określonych ilości — Możliwość utrzymania do dnia 31 grudnia 2007 r. ograniczeń ilościowych stosowanych w przywozie z państw trzecich — Dyrektywa 69/169/EWG)

(2006/C 294/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amalia Valesko

Strona pozwana: Zollamt Klagenfurt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego — Unabhängiger Finanzsenat (Austria) — Wykładnia art. 23, 25 i 26 WE oraz Załącznika XIII (Lista na podstawie art. 24 Aktu Przystąpienia: Słowenia, pkt 6 (Podatki), podpunkt 2 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236, str. 906) — Utrzymanie przez Państwa Członkowskie w okresie przejściowym takich samych ograniczeń ilościowych dla wprowadzania na ich terytorium papierosów pochodzących ze Słowenii bez opłacenia dodatkowego podatku akcyzowego, jak ograniczenia stosowane przy przywozie z krajów trzecich — Ograniczenie ilości, jaka może być wprowadzona przez osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium kraju, większe niż ograniczenie przyjęte wobec większości krajów trzecich

Sentencja

- 1) Punkt 6 ust. 2 załącznika XIII do aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby Republika Austrii utrzymała, jako przejściowe, uregulowanie obejmujące ograniczenie zwolnienia z podatku akcyzowego do 25 sztuk w odniesieniu do papierosów pochodzących ze Słowenii przywożonych na terytorium Republiki Austrii w bagażu osobistym podróżnych mających swoje miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim i wjeżdżających na jego terytorium bezpośrednio przez granicę na lądzie lub wodach śródlądowych tego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuły 23, 25 i 26 WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego, tak jak w sprawie przed sądem krajowym, zwolnienie z podatku akcyzowego papierosów przywożonych w bagażach osobistych podróżnych jest ograniczone do 25 sztuk w przypadku ich przywozu na terytorium Republiki Austrii z określonych innych państw członkowskich, w szczególności z Republiki Słowenii, pomimo że w wyniku ostatniego rozszerzenia Unii Europejskiej owo ograniczenie zwolnienia nie jest stosowane już wobec żadnego państwa trzeciego poza jednym tylko wyjątkiem, szwajcarskiego obszaru wolnocłowego Samnauntal, a przywóz papierosów z państw trzecich zasadniczo korzysta ze zwolnienia w ilości do 200 sztuk.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.06.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Hertogenbosch, Niderlandy) — Jean Leon Van Straaten przeciwko Staat der Nederlanden, Republiek Italië

(Sprawa C-150/05) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Zasada ne bis in idem — Pojęcia „tego samego czynu” i „czynu objętego wyrokiem” — Wywóz w jednym państwie członkowskim a przywóz w innym państwie członkowskim — Uniewinnienie oskarżonego)

(2006/C 294/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jean Leon Van Straaten

Strona pozwana: Staat der Nederlanden, Republiek Italië

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank 's-Hertogenbosch — Wykładnia art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw unii gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, str. 19) — Zasada ne bis in idem — „Ten sam czyn” oraz „wyrok” — Ściganie przestępstwa zakwalifikowanego jako wywóz w jednym Państwie i przywóz w drugim — Prawomocny wyrok w przypadku uniewinnienia?

Sentencja

- 1) Wykładni art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen, z dnia 14 czerwca 1985r., między rządami państw unii gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990r. w Schengen, należy dokonywać następujący sposób:

— decydujące kryterium dla celów zastosowania tego przepisu stanowi kryterium tożsamości zdarzenia, rozumianego jako istnienie całości, na którą składają się nierozdzielnie ze sobą związane zachowania, niezależnie od kwalifikacji prawnej tych zachowań lub chronionego interesu prawnego;

— co się tyczy przestępstw związanych ze środkami odurzającymi, nie jest wymagane, aby ilości narkotyków lub osoby występujące w sprawach w obu zainteresowanych państwach członkowskich były tożsame;